

## GROZNICA (1960)

### *TORZO*

Tako od iskona raspolovljen na ljubav i na užas  
sanjam i ubijam a neprestano rastem prema ponoru  
i nisam dosta jak da se prepustim  
(otkuda ovom nebu toliko snage – ptice i grane ga raznose)  
i tako ispunjam svijet, pomalo nestajem.

A nema mjesta koje bi bilo zaklonom:  
postoji li uopće to razvikano srce?

*Groznica*, 1960.

Silovit let ovih ptica tako da se osjetim malen.  
Biju krilima razdiru oblake – to je tek prava oluja!

Tko da se skloni pred tom poplavom neba?

Jedino krila, teška krila ovdje pomažu: da se suprotstavi.  
Ali s prazninom koja izjeda s krilima koja rđaju  
ne mogu nego da se divim da strahujem za svoju sudbinu:  
ovako nemoćan mogao bih jednostavno nestati.

*Groznica, 1960.*

Takva pjesma – trator se divlje razgrana  
proklja raž pod ledinom uzmu se ptice u letu  
zaboravi čovjek ona žedna polja crne suncokrete  
ne užasavam se više nad rastom gorkih vlati  
tako – samo vedrinom – dobi plodnost neki smisao

Pa to sočno bilje zelenilo sunčanih sati  
i ja bih evo da se raskrilim!  
slutnju nekakvu nadaje ovo žestoko proljeće  
sviralu pomamnu koja se nikad ne gasi

*Groznica, 1960.*

Trebam to grozno stablo makar užas i noć  
ipak jedan zaklon pred okrutnom muzikom neba  
prokleta sunce – to je podmukla svjetlost!  
a sapinju me još i crna krila nad livadom

Teška i svijetla podnevna glazba ne prestaje  
krše se žarke grane  
ruše se godine

Na tmastoj poljani očekujem vjetar i noć

*Groznica, 1960.*

U ogledalu vidim tvoj torzo bez glave.  
Moji su sati odbrojani.

Nakon toliko pobjeda (toliko obmana)  
opet sasvim neznatan – sada i za sebe –  
nimalo skupocjen ne mogu se više osoviti.

A luči bestidno plamte. Nebesa stenju.  
Nad gradom visi gnjilo sunce.

Kako da se vratim prezrenim gradovima  
s konopom oko vrata?

*Izabrane pjesme, 1988.*

Ljubavi moja treba proputovati ovaj listopad  
da se dođe do sivih zvijezda.  
Daleko je od naše luke do svemirskih maglica  
a brodovi pristaju negdje na kraju zemlje.

Putovat ćemo noću ljubavi da nas ne opaze.  
I ne zaboravi: između zvijezda nema mostova –  
gazit ćemo nebeske rijeke.

*Groznica, 1960.*